

[Hauch.]

gende Finanslovsforslag, som vilde ligge i at stille Ændringsforslag og søge Finanslovsforslaget sendt tilbage til det andet høje Ting i ændret Skikkelse. Naar det er Tilfældet, maa Behandlingen fra vor Side indskrænke sig til at skaffe Oplysninger om Ting og Forhold, som maatte staa os mindre klart, men som altsaa efter vor Opfattelse ikke er af en saadan Beskaffenhed, at de berettiger os til at sende Finanslovsforslaget tilbage til Folketinget. Derfor vil det være naturligt, at vi benytter Lejligheden til gennem en Forhandling i Finansudvalget med de Ministre, hvorunder de paagældende Forhold sorterer, at faa udtømmende Besked med Hensyn til saadanne eventuelle Uklarheder. Under Hensyn hertil skal jeg ved Forhandlingens Slutning tillade mig at foreslaa, at Finanslovsforslaget henvises til en kort Behandling i Finansudvalget.

Jeg skal allerede paa nærværende Tidspunkt pege paa, at vi meget ønsker et kort Samraad med den højtærede Landbrugsminister vedrørende nogle Lønningsudgifter, som er stipuleret i Henhold til Finanslovsforslagets § 13. Der er ogsaa enkelte andre Smaating paa den højtærede Landbrugsministers Budget, som vi gerne vil benytte Lejligheden til at skaffe Klarhed over.

Jeg tror tillige, at vi vil finde Anledning til at stille nogle Spørgsmaal til den højtærede Trafikminister vedrørende Statsbanernes Indtægter og det Grundlag, hvorpaa disse Indtægter under visse Omstændigheder fremskaffes, navnlig med Henblik paa et stort Byggearbejde, der i Øjeblikket finder Sted i den sydlige Del af Landet.

Bortset herfra har jeg paa nærværende Tidspunkt ikke Bemærkninger at gøre, men skal indskrænke mig til at anbefale Finanslovsforslaget i den foreliggende Skikkelse til videre Behandling og hurtig Fremme.

C. F. Sørensen: Forslaget til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1935 til 31. Marts 1936 blev forelagt Folketinget i Oktober Maaned i Fjor med en Balance paa 385,1 Mill. Kr. og et Underskud paa 2,8 Mill. Kr. Trods store Krav til Statskassen, ikke mindst i beskæftigelsesmæssig Henseende, er det lykkedes Finansministeren at forelægge Landstinget et Finanslovsforslag, som efter at være vedtaget i Folketinget med Tilslutning af de fire store Partier udviser en Balance paa 395,7 Mill. Kr. og et Overskud paa 1,3 Mill. Kr. Jeg vil gerne ønske Finansministeren til Lykke med det her opnaaede Resultat. Det er efter mit Partis

Opfattelse en Lykke for et Folk, at dets Økonomi efter 3½ Aars alvorlig Krise er blevet en saadan, at der, uden at berettigede Interesser krænktes, kan gennemføres de nødvendige Dækningslove for den omfattende Hjælpelovgivning, som Rigsdagen gennem disse Aar har vedtaget. Jeg skal derfor paa mit Partis Vegne anbefale det høje Landsting at vedtage Forslaget til Finanslov med lige saa stor Enstemmighed som det høje Folketing.

Schaumann: Finanslovsforslaget for Finansaaret 1935—36 udviser, som allerede nævnt, en Balance paa 395,7 Mill. Kr., en Forøgelse paa 18 Mill. Kr. i Forhold til Finansloven for Finansaaret 1934—35.

Sammenligner man den gældende Finanslov og Finanslovsforslaget for 1935—36, vil man sikkert komme til det Resultat, at en stor Del af de Betragtninger, som kan fremsættes angaaende indeværende Finansaars Budget, fremdeles gælder. Den danske Stat bruger rundt regnet 400 Mill. Kr. om Aaret, i Virkeligheden noget mere, thi Indtægterne paa § 5, Skatter og Afgifter, er 414 Mill. Kr., og Staten har jo ogsaa andre Indtægter. Tallene for Kommunernes Vedkommende har man ikke endnu, men jeg regner næppe for højt, naar jeg anslaaer Kommunernes samlede Udgifter til andre 400 Mill. Kr. og Kommunernes Skatteindtægt til i hvert Fald 300 Mill. Kr. I alt kommer man saa til det Resultat, at Skattebyrden her i Landet er 700 Mill. Kr., hvilket vil sige, at for hver eneste Krone, der tjenes og skal betales Skat af, betales der ca. en Trediedel i Skat.

Den egentlige finansielle Situation her i Landet kan da med Rette siges at være overmaade anspændt, og jeg tror, at den store Skattebyrde er en af Aarsagerne til, at en Konvertering ikke kan gennemføres, samt en af Aarsagerne til, at vi savner den opsparede Kapital, som kan danne Grundlaget for billige Penge her i Landet.

Ud fra en konservativ Betragtning kan der vel i og for sig ikke gøres saa forfærdelig mange Indvendinger mod Fordelingen af Skattebyrden. Der er utvivlsomt et rimeligt Forhold mellem direkte og indirekte Skatter, men hele Skattebyrden er for høj.

Ser man paa Udgifternes Fordeling, er der et Forhold, som straks falder i Øjnene, nemlig den voldsomme Stigning af Udgifterne paa § 15, Socialministeriets Budget, hvor Udgiften er budgetteret til 133,8 Mill. Kr., medens den, inden Socialreformen traadte i Kraft, var under 100